

[Lilli Gyldenkilde]

så, men det gør Socialdemokratiet ikke. Det er vi mange der er glade for, fordi det er rimeligt, at man kan modtage invaliditetsydelse både inden for efterlønsordningen og inden for deltidens ordningen, og det er jo det, der her er tale om.

Når vi stemmer sammen med Fremskridtspartiet i denne sag, er det simpelt hen, fordi der er andre grupper, som skal have samme fordel, naturligvis. Hvor mange af os kender ikke til organister, som på trods af et svagt syn eller for den sags skyld blindhed har formået at tage en uddannelse, og som derfor har brug for hjælpeforanstaltninger, når de skal passe deres arbejde? Hvad enten de så passer deres arbejde på fuldtid eller på deltid eller de går på efterløn, hvor de har ret til at arbejde visse timer om året, er det da klart, at de skal have den mulighed, hr. Taanquist.

Men lad nu det ligge, for jeg forstår da godt, at man må bruge enhver form for argumentation, hvis man vil gå imod dette her, men det holder altså ikke, og det vil jeg have lov til at sige.

Så skal jeg sige om det ændringsforslag, som S, SF og Fremskridtspartiet har stillet, at det da er almindeligt kendt, at vi har forskellige motiver, men jeg skal da ikke kaste mig over hr. Glistrup, når han vil være med til at stemme for dette forslag. Jeg er uenig i hr. Glistrups argumentation, og jeg ved, at han er uenig i min argumentation og for den sags skyld også i Socialdemokratiets, men det er ikke det, der tæller. Her tæller stemmerne, og derfor er det udmærket, at dette ændringsforslag går ud af lovforslaget.

De ændringsforslag, SF i øvrigt har stillet, skyldes, at der rent faktisk er tale om, at der er sket arbejdstidsnedsættelser i samfundet, og godt for det, men lovgivningen bliver sjældent rettet til herefter. Det er faktisk det, der sker med de ændringsforslag, der her er stillet.

Jeg er vel vidende om, at når der er indgået forlig, kan man ikke altid stemme, som man gerne vil, men da vi ikke er med i noget forlig på dette område, står vi ganske frit med hensyn til at stille disse ændringsforslag, og vi ønsker altså, at loven skal rettes til på dette område.

Jeg skal ikke undlade at sige, at det ændringsforslag, nr. 6, som Fremskridtspartiet har stillet, kan vi naturligvis ikke støtte. Det er jo helt urimeligt, at arbejdsforhold andre steder

end just i Danmark, f.eks. i Grønland og på Færøerne, ikke skal kunne indregnes i arbejdstiden, når det regnes ud, hvor længe man har været på arbejdsmarkedet. Jeg synes, det er helt grotesk, at hr. Glistrup stiller dette ændringsforslag, men sådan er der jo så meget. Det stemmer vi bare imod, og så bliver der ikke nogen bjørn ud af det skind, eller hvad det nu hedder.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg skal bare stilfærdigt gøre opmærksom på, at invaliditetsydelsen tildeles på et andet grundlag til hørehandicappede end til andre handicappede. Det er det, dette drejer sig om, og det er det, fru Lilli Gyldenkilde og hr. Glistrup ikke er klar over. Det er 2 forskellige grundlag, ydelsen bliver tildelt på, og derfor kan man ikke sammenligne de 2 forhold.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må sige til hr. Taanquist, at det er nødvendigt, at jeg giver udtryk for, at der her er et punkt, hvor Socialdemokratiet og SF principielt ikke er enige, og da vi tilhører 2 forskellige partier, er det vel rimeligt nok. Det, jeg klandrede hr. Taanquist for, var, at argumentationen ikke holdt, og det gør den da heller ikke.

Men princippet i dette er, at folk ikke får mindre brug for deres invaliditetstillæg, fordi de delvis går ud af arbejdsmarkedet, præcis som vi i SF mener, at når folk, der gennem nogle år har fået et invaliditetsbeløb til køb af medicin og hjælpeforanstaltninger af forskellig slags, går på folkepension, er det ikke rimeligt, at dette beløb bliver frataget dem, den dag de går på en pension. Man er lige syg, hvad enten man er 66½ eller 67 år.

Det er altså principielt, vi har nogle uenigheder her, og de går så igen i ændringsforslag af denne slags. Jeg synes ikke, det er noget at gøre en større historie ud af, men jeg synes, det var rimeligt at opridse disse principper for hr. Taanquist.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det lovforslag, som vi behandler, er jo stort set et forslag, som vi allerede blev bekendt med for 14 måneder siden. Dengang hed det L 49,